

ECBUC:2022:177.000579

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A IX-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr. 7670/2/2021**SENTINȚA CIVILĂ NR. 579**

Ședința publică din data 18.03.2022

Curtea constituită din:

PREȘEDINTE: LAURA MARINA ANDREI
GREFIER: ANDREEA ECATERINA CASANGIU

Pe rol se află soluținarea cererii de contencios administrativ și fiscal formulată de reclamantul **CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII**, în contradictoriu cu pârâtul **URIAN CORNEL**, având ca obiect Constatarea calității de lucrător/colaborator al securității (OUG nr.24/2008.)

La apelul nominal făcut în ședința publică, a răspuns reclamantul, prin consilier juridic, lipsind pârâtul.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care,

Curtea acordă cuvântul relativ la competența de soluținare a cauzei.

Reclamantul, prin consilier juridic, a învederat că prezenta instanță este competentă să soluționeze cauza.

Curtea, în raport de prevederile art. 131 Cod procedură civilă, văzând dispozițiile legii speciale incidente în cauză, constată că este competentă a soluționa prezenta pricină general, material și teritorial.

Nemaifiind chestiuni prealabile de discutat, Curtea acordă cuvântul asupra probatoriului.

Reclamantul, prin consilier juridic, a solicitat administrarea probei cu înscrisurile aflate la dosarul cauzei.

Deliberând, Curtea, în temeiul art.258 alin.1 și 255 alin. 1 din Codul de procedură civilă, încuviințează proba cu înscrisuri pentru ambele părți, apreciind-o ca fiind utilă și pertinentă soluținării cauzei.

Nemaifiind cereri de formulat ori probe de administrat, Curtea constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul asupra fondului pricinii.

Reclamantul, prin consilier juridic, a solicitat admiterea cererii de chemare în judecată astfel cum a fost formulată și în baza înscrisurilor anexate cererii de chemare în judecată să constate calitatea de colaborator al Securității în ceea ce îl privește pe domnul Urian Cornel.

La interpelarea instanței cu privire la apărarea privind tardivitatea constatării invocată de pârât prin întâmpinare, reclamantul, prin consilier juridic a învederat că declanșarea verificărilor pârâtului s-a făcut cu ocazia candidaturii acestuia la alegerile din anul 2016. Finalizarea verificărilor a avut loc în anul 2020, dar la momentul declanșării verificărilor pârâtul era candidat pentru calitatea de consilier. Fără cheltuieli de judecată.

CURTEA,

Deliberând, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul Curții de Apel București-Secția a IX a

Contencios Administrativ și Fiscal la data de 26.11.2021, sub nr. 7670/2/2021 reclamantul **CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII** a chemat în judecată pe pârâtul **URIAN CORNEL**, solicitând instanței ca, prin hotărârea ce o va pronunța, să constate calitatea de colaborator al Securității în ceea ce îl privește pe pârât.

În motivarea cererii sale, reclamantul a arătat că verificarea pârâtului a fost declanșată în baza art. 3 lit. g), coroborat cu art. 5 alin. (1) din OUG nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea securității, cu modificările și completările ulterioare, ce stabilesc obligația Consiliului de a verifica din oficiu, sub aspectul constatării calității de lucrător sau colaborator al Securității, persoanele care au candidat, au fost alese sau numite în demnitățile sau funcțiile prevăzute la art. 3 lit. b)-h1) din același act normativ. Domnul Urian Cornel ocupă funcția de membru al Consiliului local Uriu, județul Bistrița Năsăud.

Așa cum rezultă și din cuprinsul notei de constatare nr. DI/I/1260/13.08.2020, pârâtul este titular al dosarului nr. R 438104 (cotă C.N.S.A.S.) și, fiind învățător la Școala Generală din localitatea Cristeștii Ciceului, Bistrița-Năsăud, a fost recrutat de către organele de securitate în calitate de informator în problema trecerii frauduloase a frontierei. În perioada colaborării cu fosta Securitate (1983-1989), pârâtul a întocmit olograf și semnat indescifrabil, un angajament datat 03.11.1983.

Din perspectiva dispozițiilor art. 2 lit. b din O.U.G. nr. 24/2008, cu modificările și completările ulterioare, relevante sunt documentele existente în dosarele nr. R 438104, nr. I 654089 (titular M.L.) și nr. I 654312 (titular: C.A.M.) - cote CNSAS - care demonstrează faptul că pe parcursul colaborării cu Securitatea pârâtul a furnizat informații prin care se denunțau activități potrivnice regimului totalitar comunist, ce au vizat îngrădirea dreptului la viață privată (art. 17 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice), a dreptului la libertatea conștiinței și a religiei (art. 30 din Constituția României din 1965, art. 18 din pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice), și a dreptului la liberă circulație (art. 12 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice), precum intenția de evaziune (fuga din țară); apartenența și activitățile desfășurate în cadrul unor culte religioase; comparații privind nivelul de trai din România comunistă și Occident.

Potrivit acestui text legal pentru colaborarea prin furnizarea de informații trebuie îndeplinite cumulativ o serie de condiții. Prima cerință, vizează faptul că informațiile furnizate Securității se referă la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist. Prin Nota informativă din 11.05.1989, olografă, semnată cu numele conspirativ „Giurgiu”, se menționează: „Sursa vă informează în legătură cu sarcinile primite pe linia plecării frauduloase din țară că în ultimul timp și-au exprimat intențiile de a pleca ilegal următoarele persoane din Cristeștii Ciceului: M.I., zis Neiu - muncitor la IM Becleanu, căsătorit, în vârstă de peste 30 de ani, care fată de numitul Z.T., din aceeași întreprindere, a afirmat că și el este pregătit în vederea plecării și nu va face mulți purici pe aici. M.T., neîncadrat în câmpul muncii, strada Chiliei, nr. 204, despre care tatăl său a afirmat că nu mai poate să-l stăpânească, deoarece acesta își manifestă intenția de a fugi din țară. M.L., zis Uțu, în vârstă de 38+40 ani, muncitor la Abatorul Dej, în urmă cu mai mult timp a afirmat față de sursă că ar avea aranjat sau i se va aranja de cineva din S.U.A. plecarea din țară.” Mai arată reclamantul că în Nota informativă, 11.04.1989, olografă, semnată cu numele conspirativ „Giurgiu”, se menționează: Sursa vă informează că în urma sarcinilor trasate a stat de vorbă cu numitul M.R.I, acesta având o poziție rezervată, retrasă. În prezent se găsește la domiciliul părinților în Cristeștii Ciceului, nu este încadrat în câmpul muncii, motivând faptul că se pregătește în vederea susținerii examenului de admitere la facultate. Cel în cauză frecventează biserica cultului penticostal din care face parte. Aceleași preocupări le are și fratele său M.D.. Aceștia nu se angajează în discuții referitoare la intenții de plecare ilegală din țară și nici nu au manifestări dușmănoase la adresa orânduirii socialiste.” În perioada comunistă, intenția de a

și definitiv țara era considerată o atitudine potrivnică regimului comunist, cunoscută fiind politica dusă de regimul totalitar de îngrădire a liberei circulații. De altfel, dorința de a emigra era privită de conducerea statului ca o contestare a condițiilor „deosebite” de viață asigurate de regim, fiind atent monitorizată de organele de Securitate. De asemenea, este cunoscut faptul că tentativa de trecere a frontierei era privită cu suspiciune de către organele în drept, pe motiv că astfel, cetățenii români ajunși în străinătate, puteau oferi informații despre situația economică și socială a României, destrămând astfel barierele informaționale controlate de partid. În ceea ce privește apartenența unei persoane la o grupare religioasă, reclamantul învederează că Înalta Curte de Casație și Justiție a arătat, în jurisprudența sa în această materie, că informațiile referitoare la apartenența unei persoane la o grupare religioasă, în condițiile în care „ideologia regimului comunist era incompatibilă cu noțiunea de religie” (Decizia nr. 1477(11.03.2011), reprezenta o atitudine potrivnică regimului comunist, iar denunțarea acestei apartenențe îndreptățește reținerea calității de colaborator al Securității. Astfel, consideră că denunțarea apartenenței la grupări religioase neagreate de regimul comunist nu poate fi calificată altfel decât ca denunțarea unei atitudini potrivnice regimului communist. Este evident că denunțarea de către pârât a existenței unor persoane ce desfășurau activități religioase și care încercau să atragă noi adepți se înscria în sfera delațiunilor ce se refereau la atitudini potrivnice regimului și care erau de natură a produce consecințe negative asupra celor vizați. Comparațiile dintre condițiile de trai din străinătate și cele din România comunistă, precum și comentariile negative la adresa relațiilor sociale, economice și politice din țara noastră sub regimul comunist, precum și nemulțumirile privind nivelul de trai au constituit pentru organele de Securitate, întotdeauna, motive de deschiderea a unor dosare de urmărire informativă.

Este de notorietate și faptul că orice comentarii legate de colectivizare erau interzise de regimul comunist. Astfel, potrivit Raportului final al Comisiei Prezidențiale pentru Analiza Dictaturii Comuniste din România „procesul de colectivizare apare în fapt ca un adevărat război împotriva țăranimii. Acest război s-a bazat pe principiul luptei de clasă, prin care partidul-stat a încercat să spargă solidaritatea țăranimii, să transforme din temelii structura socială a lumii rurale și să o subordoneze planurilor sale de inginerie socială. Datorită faptului că țăranimea constituia nu numai majoritatea populației și principala categorie socială a țării dar era și păstrătoarea unui mod de viață tradițional, colectivizarea apare ca un război împotriva poporului român, menit să distrugă proprietatea privată la sate și să-i transforme pe țăranii liberi în lumpenproletari angajați în realizarea iluzoriei utopii sociale a regimului. /.../ existența unei țăranimi libere, neinclusă în sistemul economic socialist și urbane, ci și dezvoltării economice a țării. Reorganizarea socială a lumii rurale prin exproprierea și exploatarea sistematică a țăranimii era astfel considerată o condiție fundamentală pentru implementarea proiectului comunist de industrializare forțată a României.” (Raport final - Comisia Prezidențială pentru Analiza Dictaturii Comuniste din România, București, 2006, f. 425 - 426). O interpretare contrară, restrictivă, care ar înțelege prin „atitudini potrivnice regimului” doar manifestarea explicită a dorinței persoanei denunțate de răsturnare a regimului comunist, este de neconceput pentru că ar institui o inegalitate de tratament cu privire la persoane care au denunțat în egală măsură atitudini a căror incriminare era tipică regimurilor dictatoriale. Pentru argumentele expuse, reclamantul consideră că prima condiție impusă de legiuitor în constatarea calității de colaborator, este îndeplinită.

Pârâtul nu putea să cunoască în momentul furnizării informațiilor dacă Securitatea avea sau nu cunoștință de situațiile pe care acesta urma să le denunțe. Atât timp cât pârâtul nu a luat în calcul și ipoteza în care Securitatea nu ar fi cunoscut situațiile denunțate, rezultă că acesta nu a menajat interesele persoanelor denunțate, nu a avut o atitudine precaută și nici de protejare a celor denunțați. Prin urmare, nesocotind interesele celor denunțați, pârâtul a vizat

îngrădirea drepturilor privind viața privată, atât timp cât a acceptat că persoanele denunțate puteau să facă obiectul unor investigații suplimentare ale Securității, ca rezultat al denunțurilor sale. Altfel spus, prin furnizarea acestor informații, pârâtul a conștientizat că asupra persoanelor la care s-a referit în delatiunile sale se pot lua măsuri de urmărire și verificare (încălcarea dreptului la viață privată) și, prin urmare, a vizat această consecință.

În al doilea rând, este îndeplinită a doua condiție, care se referă la vizarea încălcării unor drepturi fundamentale în sensul că intimatul ar fi trebuit să conștientizeze posibilele urmări ale informațiilor furnizate. Este exclus ca pârâtul să nu fi realizat faptul că, odată ce furniza astfel de informații, asupra persoanelor la care se referea în denunțurile sale urma, de obicei, să se desfășoare o acțiune de investigare din partea Securității, ori o înăsprire a formelor de supraveghere, dacă persoanele în cauză erau deja urmărite. Aceste investigații suplimentare presupuneau cel puțin încălcarea dreptului la viață privată (prevăzut de art. 17 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice și de art. 12 din Declarația Universală a Drepturilor Omului), prin căutarea și obținerea de noi informații despre cei urmăriți, fără acordul lor. Așa cum a arătat Decizia nr. 1780 din 24.03.2011 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, „pentru constatarea calității de colaborator al Securității este suficient în accepțiunea legii, ca denunțul să creeze numai o stare de pericol pentru cei denunțați. În egală măsură, a doua condiție legală nu face nici un fel de referire la notorietatea informațiilor, dacă Securitatea știa și din alte surse, practic se adaugă la lege. Legiuitorul nu face distincție între informații, dacă erau cunoscute sau dimpotrivă, de primă sesizare. Din punct de vedere al analizei teleologice a textului, în nicio situație denunțătorul nu avea cum să cunoască gradul de informare al Securității, ofițerul nu îi raporta informatorului, se întâmpla exact invers. Ar fi trebuit astfel, adoptată o atitudine diligentă, precaută de protejare a intereselor celorlalți cetățeni și să nu denunțe Securității informații care făceau referire la atitudini potrivnice regimului comunist, știind că asemenea informații prejudiciau persoanele denunțate.

În drept, reclamantul a invocat art. 3 lit. g), art. (2) lit. b), art. 5 alin. 1, art. 8 lit. a) și art. 11 alin. (1) ale O.U.G. nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu art. 31 alin. (1) și art. 35 alin. (5) lit. a) din Regulamentul de organizare și funcționare al CNSAS.

La data de 06.01.2022 pârâtul a formulat întâmpinare, prin care a solicitat respingerea acțiunii. Pârâtul a arătat că se menționează în mod nereal că la data efectuării verificărilor ocupa funcția de membru al Consiliului Local Uriu, județul Bistrița-Năsăud, nu este consilier local, titular sau supleant, nu a candidat la alegerile locale pentru asemenea funcție în cadrul autorității locale aflată în funcțiune, la această dată. Informațiile referitoare la situația unor persoane cunoscute care intenționau să plece periodic sau definitiv din țară, la acea dată, aveau doar caracter general, erau de notorietate în localitatea sa de domiciliu și nu au adus atingere dreptului la liberă circulație al respectivelor persoane. Toți cei menționați în notele de informare anexate de către CNSAS au plecat în străinătate legal și nu au suferit persecuții din partea regimului comunist. În ceea ce privește informațiile referitoare la apartenența unei persoane la o grupare religioasă, susține că din niciuna din notele informative nu rezultă că ar fi dat informații referitoare la atitudini potrivnice regimului comunist, bazate pe apartenența respectivelor persoane la grupări religioase minoritare. De asemenea, în niciuna din notele informative nu rezultă că ar fi denunțat vreo persoană care făcea parte dintr-o grupare religioasă interzisă și că o asemenea persoană ar fi suferit vreun prejudiciu în baza informărilor. Ca și în cazul notelor informative referitoare la intenții de trecere frauduloasă a frontierei și cele referitoare la apartenența unor cunoscuți la grupări religioase minoritare au un conținut lipsit de importanță, cu date cunoscute de către toți locuitorii comunei, nefiind obținute de către pârât în mod special la cererea lucrătorului de miliție cu care se întâlnea ocazional. Studiind notele informative prezentate, în copie, de către

CNSAS a constatat că unele dintre acestea, ca de exemplu cea înregistrată cu nr.005426/71 din 29.08.1989, pe care este trecută mențiunea “Copie” se poate constata ușor că ea a fost scrisă de către o altă persoană. Totodată, pârâtul arată că la întâlnirile pe care le avea cu lucrătorul de la postul de miliție, care întocmea dosarele pentru cei care doreau să plece din țară, nu i se trasa niciodată nicio sarcină pentru viitor și nu știam niciodată când urma să se mai întâlnească și pentru ce motiv, iar pârâtul consideră că mențiunile trecute la finalul notelor informative referitoare la instruirea sa nu au corespondență cu cele întâmplate. Pe considerentele enumerate mai sus, solicită instanței sesizate să constate că demersul CNSAS este unul nejustificat, tardiv și nefondat și în baza acestuia nu se poate constata existența calității sale de colaborator al Securității.

În cauză instanța a încuviințat administrarea probei cu înscrisuri.

Analizând cererea dedusă judecătii prin prisma argumentelor părților, a textelor de lege incidente și coroborat cu înscrisurile depuse de reclamantul CNSAS la dosar, instanța apreciază acțiunea ca întemeiată și o va admite.

Curtea observă că prin întâmpinarea depusă pârâtul nu contestă că a fost recrutat și că a dat notele informative ce i-au fost comunicate în copie alăturat cererii de chemare în judecată, susținând însă irelevanța informațiilor comunicate.

Cu titlu preliminar, din analiza OUG nr. 24/2008, Curtea apreciază că rațiunea adoptării acestui act normativ derivă din necesitatea cunoașterii de către membrii unei societăți postcomuniste a fostului regim totalitar, depășirii nivelului organizatoric, intelectual și moral impus de un sistem caracterizat prin structuri și moduri de gândire inadecvate, respectării drepturilor omului și a libertăților fundamentale, creării unei culturi politice autentice și a unei societăți civilizate, verificării *a posteriori* a comportamentului persoanelor care în prezent candidează pentru sau ocupă demnități ori funcții publice ori dețin titluri care implică o dimensiune morală primordială, legea neavând un scop punitiv și neînstituind o responsabilitate penală a celor în privința cărora se va constata că au fost lucrători sau colaboratori ai Securității. Curtea reține că OUG nr. 24/2008 urmărește scopul de deconspirare, indicat în preambul, a persoanelor care au contribuit la instrumentarea dosarului întocmit de Securitate sau care au efectuat activitățile prevăzute de actul normativ respectiv, prin consemnarea publică (publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, și punerea la dispoziția mijloacelor de informare în masă de către reclamantul CNSAS) a celor care ocupă demnitățile sau funcțiile enumerate în art. 3, precum și a celor care își manifestă intenția de a candida pentru alegerea sau numirea în aceste demnități sau funcții publice.

Curtea consideră că în cauză s-a făcut dovada faptului că pârâtul a furnizat fostei Securități informații cu privire la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist care să vizeze îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, motiv pentru care acțiunea urmează a fi admisă, cu consecința constatării calității pârâtului de colaborator al Securității.

Astfel, din înscrisurile aflate la dosar, Curtea reține că pârâtul a fost recrutat la data de 03.11.1983 de către Inspectoratul Județean Bistrița Năsăud sub numele conspirativ GIURGIU/GIURGIU IOAN – fila 41 dosar fond, pe linia informativă *persoane cu intenții de trecere frauduloasă a frontierei*. La data de 03.11.1983 pârâtul a completat și semnat angajament olograf – fila 48 dosar fond.

Potrivit dispozițiilor art. 2 lit. b din OUG nr. 24/2008, colaborator al Securității este „persoana care a furnizat informații, indiferent sub ce formă, precum note și rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității, prin care se denunțau activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist și care au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului”. Din analiza înscrisurilor aflate la dosar reiese în mod cert întrunirea primei cerințe legale, respectiv furnizarea de către pârât organelor de securitate

a unor informații privind activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist. În ceea ce privește sintagma *activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist*, Curtea apreciază că, din perspectiva rațiunii și finalității legii, trebuie avut în vedere ceea ce autoritățile regimului comunist considerau, *factum notorium*, ca fiind activități și/sau atitudini potrivnice regimului, întrucât aprecierea proprie a acestora era cea care declanșa luarea de măsuri împotriva persoanelor vizate de delațiuni, aceste autorități fiind cele care defineau în mod discreționar atât ceea ce era permis, cât și ceea ce era interzis în societatea românească, fapt caracteristic de altfel tuturor regimurilor totalitare. Materialele furnizate de pârât pe parcursul colaborării cu organele de securitate, care îndeplinesc prima condiție impusă de legiuitor, se referă la comportamentul unor persoane determinate, fiind date 19 note informative în anul 1989, 13 note în anul 1987, 17 în anul 1988 și 12 note în anul 1984 așa cum rezultă din înscrisurile aflate la fila 11 și următoarele dosar fond, coroborat cu notele de analiză de la fila 56, 62. Notele informative date de către pârât privesc supravegherea pe linie informativă a numiților V.C., S.J, T.D., M.L., D.L., Ș.D., B.T. și “dr. C.”

Din notele aflate la filele 11 și următoarele dosar fond, Curtea reține că pârâtul redă aspecte legate de numiții T.D., M.L., D.L., Ș.D., B.T., precum și relativ la numita dr. C. Se arată în notele informative că numitul T.D. din Cristeștii Ciceului, „care a mai încercat să treacă frauduos frontiera de stat încă nu a renunțat la această idee. Părinții lui fiind plecați /.../și profitând de faptul că este singur acasă, în timpul serii se adună mai mulți tineri la domiciliul lui unde le povestește tot felul de povești despre Occident și îi incită la evaziune. Printre cei mai apropiați prieteni ai lui se află numitul H.T. care îi este și coleg de muncă. A mai fost vizitat de către frații D.L. și C., Ș.D., B.T.” Despre M.L. din Cristeștii Ciceului se arată că „în multe ocazii, când acesta este sub influența alcoolului, se manifestă, chiar deschis față de persoanele apropiate, că el intenționează să ajungă în Occident unde are relații și prieteni”; „când este treaz, nu vorbește niciodată de ideea plecării din țară, doar când este băut, și mai ales când vede câte o mașină străină, admiră frumusețea și eleganța acestora și spune că în final va ajunge în străinătate și va fi posesorul unui asemenea autoturism. Niciodată nu a vorbit concret când intenționează să plece și pe ce căi, doar aruncă la întâmplare afirmații că ar avea pe cineva în străinătate care l-ar ajuta dacă ar reuși să plece.”

Relativ la dr. C. din Uriu, pârâtul expune conținutul discuțiilor purtate cu aceasta, respectiv „mi-a explicat că are o soră care este tot medic și este plecată definitiv din țară fiind căsătorită în Ungaria. Am aflat, de asemenea, că sora ei a fost la Tg. Mureș cu ocazia sărbătorilor de iarnă, unde s-au întâlnit și au discutat mai multe probleme despre modul de viață din România și din Ungaria, A mai spus că are noroc cu sora sa care o mai ajută cu medicamente. Referitor la ing. V.A. din Dobric, care a rămas ilegal în străinătate și s-a stabilit în Suedia, a afirmat că a avut cap și a procedat f. bine”.

Din cuprinsul notelor informative atașate se reține de către instanță o preocupare de monitorizare exercitată de către pârât cu privire la numita V.C., al cărei soț plecase din țară și se stabilise în Suedia, pârâtul având discuții despre intenția posibilă de a părăsi țara în scopul de a fi alături de soț, detaliile discuțiilor fiind prezentate ofițerului de legătură. Preocupări și acțiuni similare a exercitat pârâtul și cu privire la numita C.A.M., care viza o posibilă stabilire în Ungaria împreună cu fiica sa.

Referatele ofițerului de legătură atestă că persoanele vizate de notele informative erau subiect de supraveghere pentru organele de securitate, iar datele transmise de pârât au determinat extinderea ariei de monitorizare. Curtea subliniază că din înscrisurile atașate se constată că ofițerul de legătură trasa sarcini pârâtului: „nota se referă la numita C.A.M., medic pediatru în Uriu - necunoscută în evidențele noastre - în prezent semnalată cu manifestări necorespunzătoare la adresa statului. Sarcini: întrucât doctorița urmează să-i mai viziteze familia, să poarte discuții mai amănunțite pentru a afla ce anume comparații face aceasta

...monitor la modul de viață din Ungaria și România, ce anume alte probleme de natură politică discută, dacă discută despre posibilitatea plecării din țară. Măsuri: prezentarea notei ofițerului de securitate.” O altă notă a ofițerului de legătură menționează clar că informarea pârâtului, se referă la numiții T.B., M.T. și D.S., necunoscuți în evidențele de securitate. Sarcini trasate: să stabilească intențiile și preocupările susnumiților; nota se referă la T.D., semnalat cu intenții de evaziune. Sarcini: în continuare să poarte discuții amănunțite cu elementul pentru a afla cu siguranță și despre alți tineri care au intenții asemănătoare, dacă-și procură hărți sau alte materiale în vederea plecării din țară. Măsuri: se va raporta aspectul la Securitate; verificarea directă a informației prin cercetarea celor semnalați; luarea în baza de lucru a lui T.D. și M.O. pentru intenții de evaziune.” În ceea ce privește nota informativă dată cu privire la M.L., cunoscut cu intenții de evaziune, se trasează sarcini pentru pârât ca în continuare să poarte discuții cu „elementul”, să afle și să informeze dacă nu cumva acesta își caută prieteni și, împreună cu aceștia, să-și pună în aplicare planul de a fugi din țară, dar se ia și măsura de supraveghere informativă a lui M.L.

În ceea ce îl privește pe numitul M.R.I., din nota informativă aflată la fila 84 dosar fond instanța constată că pârâtul a avut în vedere apartenența membrilor de familie ai acestuia la Biserica Cultului Penticostal, frecventarea slujbelor religioase.

Informările legate activitățile desfășurate în cadrul cultului religios și comentariile legate de comportamentul persoanei urmărite în societate, la locul de muncă prezintă atitudini ce ar fi potrivnice regimului totalitar comunist. Se impune a fi subliniat faptul că, în accepțiunea OUG nr. 24/2008 sintagma „atitudini potrivnice regimului” se referă la acele conduite neagreate de regim, îngrădite de acesta și, în schimb, permise într-o ordine democratică. Față de conținutul acestor delațiuni, astfel cum în mod întemeiat a arătat și reclamantul, Curtea reține că din perspectiva regimului comunist aceste conduite îi expuneau pe cetățenii reclamați la represalii, la supraveghere din partea securității, aspect de altfel materializat în cauză, așa cum se observă din notele fostei securități care dispun supravegherea operativă - filele 83 și următoarele dosar fond.

Pe de altă parte, Curtea constată că și ce-a de-a doua condiție legală este îndeplinită în cauză, deoarece nu se poate susține că furnizarea unor informații de asemenea natură nu a fost făcută conștient, pârâtul având reprezentarea clară a faptului că relatări de genul celor prezentate anterior nu rămâneau fără urmări. Altfel spus, prin furnizarea acestor informații, pârâtul a conștientizat că asupra persoanelor la care s-a referit în delațiunile sale se pot lua măsuri de urmărire și verificare și, prin urmare, a vizat această consecință. Așa cum s-a dezvoltat mai sus, Curtea apreciază că materialele informative expuneau persoanele vizate la o serie de repercusiuni, neputându-se vorbi despre date cu caracter general inofensive. În epoca respectivă, era absolut notoriu că relatările despre apartenența la diferite culte religioase a persoanelor, starea materială prosperă cu referire la surse ilicite erau aspecte de natură a expune persoanele care le-au formulat unor repercusiuni dintre cele mai grave (interzicerea părăsirii teritoriului țării, imposibilitatea avansării profesionale etc.). Informațiile furnizate de pârât, astfel cum au fost reținute de instanță, denunțau asemenea activități și atitudini cum ar fi aderarea la un cult religios, în condițiile în care ideologia regimului comunist era incompatibilă cu noțiunea de religie, indiferent despre ce cult religios era vorba, persoanele respective fiind considerate potențiali oponenți ai regimului; intenția de a părăsi țara și de stabilire în Occident. Aceste informații au îngrădit drepturi și libertăți fundamentale ale omului, respectiv dreptul la libera circulație, la libertatea conștiinței și a religiei prev. de art.30 din Constituția României din 1965, coroborat cu art.18 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice, precum și dreptul la viață privată prev. de art.17 din același Pact. Mai mult, se cunoștea public că pentru asemenea atitudini ostile statului totalitar, persoanele monitorizate puteau deveni oricând subiect de represalii de natură penală, cu

consecințe imediate asupra libertății lor. Notele olografe depuse la dosarul cauzei relevă o atitudine de atașament și cooperare a pârâtului față de obiectivele propuse în colaborarea sa cu securitatea, precum și faptul că acesta era perceput ca neavând probleme de natură a genera posibile presiuni ale organelor fostei securități asupra sa.

Nu în ultimul rând, Curtea subliniază că și furnizarea unei singure informații care satisface cerințele art. 2 lit. b) din OUG nr. 24/2008 este suficientă pentru reținerea calității de colaborator al Securității. În acest sens, se constată că art. 2 lit. b) din OUG nr. 24/2008 prevede „informații, indiferent sub ce formă, precum note și rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității”. Curtea observă că interpretările gramaticală, logico - sistematică și teleologică a prevederilor legale anterior indicate conduc la concluzia că nu este necesar, pentru ca o persoană să fie încadrată în categoria colaboratorilor poliției politice, ca activitatea acesteia să fie adus efectiv atingere drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, fiind suficient ca ea să fi fost îndreptată împotriva acestor drepturi și libertăți și să fi fost aptă să le aducă atingere. A intervenit așadar o atingere a vieții private, căci aceasta este menită să asigure dezvoltarea, fără interferențe exterioare, a personalității fiecărui individ, inclusiv în relație cu alte persoane. Prin urmare, nu este necesară producerea efectivă a unor consecințe negative, ci să existe potențialitatea de a se încălca drepturi sau libertăți fundamentale, asumată conștient de cel ce furnizează informațiile. Jurisprudența creată în această materie este în sensul că îndeplinirea condiției referitoare la vizarea încălcării unor drepturi fundamentale nu presupune în mod obligatoriu încălcarea propriu-zisă a acestor drepturi, ci doar expunerea persoanei denunțate unor posibile încălcări ale drepturilor sau libertăților fundamentale.

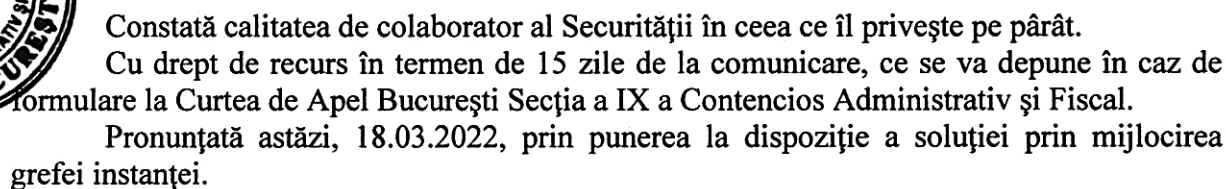
În concluzie, Curtea reține că informațiile furnizate de pârât au îngreunat dreptul la viață privată, prevăzut de art. 17 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice, precum și dreptul la libertate religioasă prevăzut în același tratat internațional.

Instanța nu poate primi apărările pârâtului cum că nu a furnizat decât informații de notorietate în comunitatea în care trăia, fiind evident din analiza notelor informative că se prezentau date punctuale cu privire la țintele monitorizate, informațiile fiind centrate pe aspecte clar circumscrise ariei de interes a organelor de Securitate, care urmăreau identificarea și sancționarea conduitelor neconforme cu valorile promovate de conducerea Partidului Comunist. În egală măsură, referirile pârâtului la “tardivitatea” demersului reclamantului, calificate de instanță ca fiind în realitate apărări de fond, sunt lipsite de suport. Faptul că în prezent pârâtul nu ocupă o funcție în Consiliul Local nu atrage o lipsire de obiect a demersurilor de verificare declanșate în mod legal de către reclamant tocmai din perspectiva candidaturii la funcția de consilier local.

Față de aceste considerente, având în vedere că în cauză sunt întrunite cumulativ cele două condiții prevăzute de art. 2 lit. b) din OUG nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, Curtea, în temeiul art. 11 din același act normativ, va admite prezenta cerere și va constata calitatea pârâtului de colaborator al Securității.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite acțiunea formulată de către reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII, cu sediul în București, str. Matei Basarab nr. 55-57, Sector 3, în contradictoriu cu pârâtul URIAN CORNEL, cu domiciliul în comuna
....., jud. Bistrița Năsăud.

Grefier,
Andreea Ecaterina Casangiu

Prezenta copie, fiind conformă cu originalul aflat
în dosarul acestei instanțe Nr. ...
se legalizează de noi.

GREFIER S

deputat în jurul măsurii la data
de 30.5.2022.